

Öröm volt hallgatni kettejük párbeszédét, ahogy ügyesen összefonta a Mozart-féle *Andantéban* egyik hangszínről a másikba átmenő vonalakat, a hódító, expresszív hangú hegedűszólamokat és zongora dallamosságát Beethoven *Tavaszi-jában*, vagy amint feltöltötte fényességgel a táncrészletet a norvég *Román*ban.

A duó által felvezetett Mozart-értelmezés egyesítette a *Sturm und Drang* („vihár és vágy”) nyugtalanságát a virtuozitás kifinomult könnyedségével. A beethoveni szonáta bukolikus poézisének és viharos kitéréseinek kontrasztja hozzáhangolódott „az északi dinamikához” komor diszsonanciával, kirobbanó temperamentummal és derűs tündöklő hangulattal.

És ha a „klasszika mindenkié” éppen ez..., ha ilyen képességű személyiségek hozzák létre, ha olyan közvetlen és szabadon elérhető, mint amilyen ott volt, Plovdivban, talán érdemes lenne nagyobb reménnyel elgondolkodni a mai kultúránkon?

Muzikalni horizonti című folyóirat, 2015/ 1.szám

Удоволствие беше да се слуша диалогът помежду им - изкусно преплитащ линиите, преминаващи от единия тембър към другия в моцартовото *Andante*; завладяващ с експресивните цигулки фрази и клавирните кантилени в бетовеновата *Пролетна* или ограждащ със светлина танцовия епизод в норвежкия *Романс*.

Предложеното от дуета тълкувание на Моцарт....обединяваше безпокойството à la *Sturm und Drang* с изящната лекота във виртуозността. А контрастът между *буколическата поезия и бурните устреми от бетовеновата соната* се пренастройваше спрямо „динамиката на севера” - с мрачни дисонанси, взривен темперамент и ведро лъчезарно настроение.

Ако „класиката за всеки” е това... Ако се създава от личности с такава класа, ако е толкова общителна и свободно достъпна, колкото беше в Пловдив, може би си струва да мислим за своята днешна култура с повече надежда?

Списание „Музикални хоризонти”, бр.1/2015